

#SOTEU

TALE OM UNIONENS TILSTAND 2021

AF URSULA VON DER LEYEN

STYRKELSE AF UNIONENS SJÆL

Indledning

Hr. formand,
ærede medlemmer

Mange føler, at deres liv er blevet sat på pause, mens resten af verden har bevæget sig i sjette gear.

Det kan være svært at følge begivenhedernes gang og forstå udfordringernes fulde omfang.

Det har også været en tid til selvransagelse. Nogle har genovervejet deres eget liv, mens andre har debatteret bredt om deling af vacciner og fælles værdier.

Men når jeg ser tilbage på det forgangne år og betragter Unionens tilstand i dag, så ser jeg, at alt, hvad vi gør, bliver gjort med sjæl.

Robert Schuman sagde: *Europa har brug for en sjæl, et ideal og en politisk vilje til at forfølge dette ideal.*

Europa har i de forgangne tolv måneder bragt disse ord til live.

Da vi stod over for århundredets største globale sundhedskrise, valgte vi at stå sammen, så alle dele af Europa fik samme adgang til en livsvigtig vaccine.

Da vi stod over for den dybeste økonomiske krise i årtier, valgte vi at stå sammen og skabe NextGenerationEU.

Og da vores planet stod over for den alvorligste krise nogensinde, valgte vi igen at stå sammen og skabe den europæiske grønne pagt.

Vi stod sammen — Kommissionen, Parlamentet og de 27 medlemsstater skabte det sammen. Som ét samlet Europa. Og det kan vi være stolte af.

Men corona er ikke overstået.

Pandemien varer ved, og vores samfund lider stadig mange kvaler. Der er knuste hjerter, som vi ikke kan hele; der er livsberetninger, vi aldrig vil kunne afslutte; og vi vil aldrig kunne give de unge tiden tilbage. Vi står over for nye og varige udfordringer i en verden, der på ulig vis rejser sig — og bryder sammen.

Så der er ingen tvivl: Også i det kommende år vil vores vilje blive sat på prøve.

Men jeg tror på, at det er, når man bliver udfordret, at ens ånd — ens sjæl — rigtigt skinner igennem.

Når jeg skuer ud over vores Union, så ved jeg, at Europa nok skal bestå sin prøve.

Det, der giver mig en sådan tiltro, er den inspiration, vi kan drage af Europas yngre generation.

Fordi det er de unge, der giver empati og solidaritet mening.

De mener, at vi har et ansvar over for vores planet.

De er bekymrede for fremtiden, og de er fast besluttet på at gøre den lysere.

Vores Union vil stå stærkere, hvis den er mere lig vores næste generation: reflekterende, engageret og medmenneskelig. Baseret på værdier og handlekraftig.

Denne ånd vil være så meget desto vigtigere i de næste tolv måneder. Det er budskabet i den hensigtserklæring, jeg sendte til formand David Sassoli og premierminister Janez Janša i morges, som opridser vores prioriteter for det kommende år.

ET EUROPA SAMLET I MODGANG OG MEDGANG

Ærede medlemmer

Et år er lang tid under en pandemi.

Da jeg sidst stod foran jer for 12 måneder siden, vidste jeg ikke, hvornår — eller overhovedet om — vi ville få en sikker og effektiv vaccine mod covid-19.

Men i dag, og til trods for de mange kritiske røster, er Europa blevet verdensførende.

Mere end 70 procent af alle voksne i EU er fuldt vaccinerede. Vi var de eneste, der delte halvdelen af vores vaccineproduktion med resten af verden. Vi har leveret mere end 700 millioner doser til europæerne, og vi har leveret yderligere over 700 millioner doser til resten af verden, til mere end 130 lande.

Vi er den eneste region i verden, der har opnået dette.

En pandemi er et maraton, ikke et sprint.

Vi har fulgt videnskaben.

Vi har sørget for Europa. Vi har sørget for resten af verden.

Vi gjorde det på rette vis, fordi vi gjorde det på europæisk vis. Og det virkede!

Men mens vi til enhver tid kan føle os fortrøstningsfulde, må vi ikke på noget tidspunkt hvile på laurbærrene.

Vores første — og vigtigste — prioritet er at få sat gang i vaccinationerne i resten af verden.

På verdensplan er mindre end 1 % af doserne blevet administreret i lavindkomstlande, hvilket blotlægger den meget uretfærdige fordeling og problemets hastende karakter. Det er en af vor tids store geopolitiske problemstillinger.

Team Europe vil investere en milliard euro for at øge mRNA-produktionskapaciteten i Afrika. Vi har allerede forpligtet os til at fordele 250 millioner doser.

Jeg kan i dag meddele, at Kommissionen inden midten af næste år vil donere yderligere 200 millioner doser.

Det er en investering i solidaritet — såvel som i global sundhed.

Den anden prioritet er at fortsætte indsatsen her i Europa.

Vi kan med bekymring konstatere forskelle i vaccinationsraterne i Unionen.

Så vi må sørge for at holde momentum oppe.

Og Europa er klar. Vi har sikret os 1,8 milliarder ekstra doser. Det er nok til os selv og til vores naboer, når der bliver behov for booster-doser. Lad os gøre alt for at sikre, at dette ikke bliver de ikke-vaccineredes pandemi.

Den sidste prioritet er at styrke vores pandemiberedskab.

Sidste år sagde jeg, at det var tid til at skabe en europæisk sundhedsunion. **Det gør vi nu til virkelighed. Med vores forslag vil vi gøre HERA-myndigheden operationel.**

Den vil yde et stort bidrag, når det kommer til at håndtere fremtidige sundhedstrusler hurtigere og bedre.

Vi har innovationskapacitet og videnskabelig kapacitet, viden i den private sektor, og vi har kompetente nationale myndigheder. Nu skal vi sørge for at forene disse og tilføje massive midler.

Så jeg foreslår en **ny sundhedsberedskabs- og resiliensmission for hele EU**. Og den bør bakkes op af Team Europe med investeringer for 50 milliarder euro frem mod 2027.

Så vi kan sikre, at en virus aldrig mere vil gøre en lokal epidemi til en global pandemi. Der findes ikke noget bedre investeringsafkast end det.

Ærede medlemmer

Arbejdet med den europæiske sundhedsunion er et stort skridt fremad. Og jeg vil gerne takke Parlamentet for jeres støtte.

Vi har vist, at når vi handler sammen, så kan vi handle hurtigt.

Tag for eksempel EU's digitale certifikat:

I dag er der genereret mere end 400 millioner certifikater i hele Europa. 42 lande på 4 kontinenter har koblet sig på.

Vi foreslog det i marts.

I pressede det igennem!

Tre måneder senere var det taget i brug.

Mens resten af verden blot talte om det, gjorde Europa det bare — takket være denne fælles indsats.

Der er meget, vi har gjort rigtigt. Vi handlede hurtigt for at oprette SURE. Derigennem er der ydet støtte til over 31 millioner arbejdstagere og 2,5 millioner virksomheder i hele Europa.

Vi har taget ved lære af fortiden, hvor vi var for splittede og handlede for sent.

Og forskellen er markant: Sidste gang tog det 8 år at få bragt euroområdet BNP tilbage på niveauet før krisen.

Denne gang forventer vi, at 19 lande i år vil være tilbage på niveauet før pandemien, mens resten vil følge trop næste år. **Væksten i euroområdet har i det seneste kvartal overgået væksten i både USA og i Kina.**

Men dette er kun en begyndelse. Og vores erfaringer fra finanskrisen bør mane til forsigtighed: Dengang erklærede Europa for hurtigt kampen for vundet, og det betalte vi prisen for. Den fejl vil vi ikke begå igen.

Den gode nyhed er, at vi denne gang med NextGenerationEU vil investere i både genopretning på kort sigt og velstand på lang sigt.

Vi vil tackle de strukturelle udfordringer i vores økonomi: fra arbejdsmarkedsreformer i Spanien til pensionsreformer i Slovenien eller skattereformer i Østrig.

Vi vil foretage investeringer i et hidtil uset omfang i 5G og fiber. Men investeringer i digitale færdigheder er lige så vigtigt. Det kræver ledernes opmærksomhed og en struktureret dialog på højeste plan.

Vores mange tiltag skaber en klar retning for markederne og investorerne.

Men når vi ser på fremtiden, skal vi også reflektere over, hvordan krisen har påvirket økonomiens tilstand — fra øget gæld til den ulige indvirkning på forskellige sektorer eller nye måder at arbejde på.

Derfor vil Kommissionen i de kommende uger atter sætte gang i debatten om en revision af den økonomiske styring. Hensigten er at skabe konsensus om den videre vej frem i god tid inden 2023.

Ærede medlemmer

Vi fejrer snart 30-årsjubilæet for det indre marked. I 30 år har det været en enorm drivkraft for fremskridt og velstand i Europa.

I begyndelsen af pandemien skulle vi forsvare det mod udhuling og fragmentering. Hvad angår vores genopretning er det indre marked drivkraften bag gode arbejdspladser og konkurrenceevne.

Det er særlig vigtigt i det digitale indre marked.

Vi har fremsat ambitiøse forslag i det forgangne år.

For at begrænse gatekeepernes magt på de store platforme.

For at underbygge disse platformes demokratiske ansvarlighed.

For at fremme innovation.

For at udnytte styrkerne ved kunstig intelligens.

Den digitale verden bliver udslagsgivende. Og medlemsstaterne deler dette synspunkt. Udgifterne på det digitale område under NextGenerationEU overskrider endda målet på 20 %.

Det er et klart tegn på betydningen af at investere i vores europæiske teknologiske suverænitæt. Vi må anstrenge os for at forme den digitale omstilling efter vores egne regler og værdier.

Lad mig rette opmærksomheden mod halvledere, de bitte små chips, der får det hele til at virke: Fra smartphones og elektriske løbehjul til tog eller hele intelligente fabrikker.

Intet er digitalt uden chips. Og mens jeg står her og taler, arbejder hele produktionslinjer allerede på nedsat blus — til trods for en stigende efterspørgsel — fordi der er mangel på halvledere.

Mens den globale efterspørgsel er eksploderet, er Europas andel i hele værdikæden, fra design til produktionskapacitet, faldet. Vi er afhængige af avancerede chips, der fremstilles i Asien.

Så det er ikke alene et spørgsmål om vores konkurrenceevne. Det er også et spørgsmål om teknologisk suverænitæt. Så lad os rette hele opmærksomheden herpå.

Vi vil fremlægge en ny retsakt om europæiske chips. Vi skal skabe forbindelse mellem vores forsknings-, design- og afprøvningskapaciteter, som er helt i verdensklasse. Vi skal koordinere EU-investeringer og nationale investeringer i hele værdikæden.

Formålet er sammen at skabe et avanceret europæisk økosystem for chips, som også omfatter produktion. Det vil sikre forsyningssikkerhed og udvikle nye markeder for banebrydende europæisk teknologi.

Ja, det er en kolossal opgave. Og jeg ved, at nogle påstår, det ikke kan lade sig gøre.

Men de sagde det samme om Galileo for 20 år siden.

Og se, hvad der skete. Vi formåede det. I dag leverer europæiske satellitter det navigationssystem, som mere end 2 milliarder smartphones bruger på verdensplan. Vi er verdensførende. **Så lad os atter være dristige, denne gang med hensyn til halvlidere.**

Ærede medlemmer

Pandemien har efterladt dybe sår og haft voldsomme konsekvenser for vores sociale markedsøkonomi.

Aften efter aften stod vi allesammen ved vinduer og i døre for at klappe af dem, der arbejder i frontlinjen.

Vi mærkede alle, hvor afhængige vi er af disse menneskers arbejde. Af alle dem, der helliger sig deres arbejde trods lavere løn, mindre beskyttelse og mindre sikkerhed.

Klapsalverne har måske fortonet sig, men vores følelsers styrke bør vare ved.

Det er derfor, iværksættelsen af **den europæiske søjle for sociale rettigheder** er så vigtig.

Det handler om anstændige job, rimelige arbejdsforhold, bedre sundhedspleje og en god balance mellem familie- og arbejdsliv.

Hvis der er en lektie, vi kan drage af pandemien, så er det, hvor værdifuld tiden er. Og at den tid, vi bruger med vores nærmeste, er den allervigtigste.

Det er derfor, vi vil foreslå en ny europæisk plejestrategi.

Målet er, at alle skal kunne have adgang til den bedst mulige pleje og finde den bedste balance mellem familie- og arbejdsliv. Men social lighed er ikke kun et spørgsmål om tid — det er også et spørgsmål om fair beskatning.

I vores sociale markedsøkonomi er det en god ting, at virksomhederne skaber overskud. *Men hvis de skaber overskud*, så er det også takket være kvaliteten af vores infrastrukturer, vores sociale sikkerhed og vores uddannelsessystemer.

Så det er ikke for meget forlangt, at de betaler deres rimelige andel. Det er derfor, vi bliver ved med at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig.

Vi vil fremsætte et lovgivningsforslag målrettet skuffeselskabernes skjulte indtægter. Og vi vil sætte alt ind på at få lukket den historiske globale aftale om minimumsskattesatser for virksomheder.

At betale et rimeligt beløb i skat er ikke blot et spørgsmål om offentlige finanser, det er først og fremmest et spørgsmål om lighed.

Ærede medlemmer

Vi har alle nydt godt af fundamentet for vores europæiske sociale markedsøkonomi. Og vi skal sørge for, at næste generation også kan skabe sin fremtid.

Vi står med en generation af unge, der er højtuddannet, ekstremt talentfuld og stærkt motiveret. En generation, der har ofret virkelig meget for andres sikkerhed.

Ungdommen er — normalt — oplevelsernes tid. Man gør sig nye erfaringer. Man finder venner for livet. Man finder sin egen vej. Men hvad er det, vi har bedt nutidens unge om? De har skullet holde afstand, har fået begrænset deres bevægelsesfrihed og er blevet undervist derhjemme. I mere end ét år.

Det er derfor, at alt det, vi gør — fra den europæiske grønne pagt til NextGenerationEU — har til formål at tage vare på deres fremtid.

Det er også derfor, at NextGenerationEU skal finansieres af **nye egne indtægter**, som vi er ved at arbejde på.

Men vi skal også passe på ikke at skabe nye faldgruber. For Europa har brug for alle unge.

Vi skal støtte dem, som ikke bliver fanget af sikkerhedsnettet. Dem, som ikke har noget job. Dem, som ikke er under uddannelse.

Dem **vil vi tilbyde et nyt program — ALMA.**

ALMA vil give disse unge mulighed for i en periode at få erhvervserfaring i en anden medlemsstat.

For de fortjener også at få en oplevelse ligesom med Erasmus. For at udvikle kompetencer, etablere forbindelser og skabe deres egen europæiske identitet.

Men hvis vi skal forme vores Union i deres billede, skal de unge kunne forme Europas fremtid. Vores Union skal have en sjæl og en vision, som taler til dem.

Som Jacques Delors spurgte: *Hvordan kan vi forme Europa, hvis de unge ikke ser det som et fælles projekt og en afspejling af deres egen fremtid?*

Det er derfor, vi foreslår at gøre 2022 til den europæiske ungdoms år. Et år, der er viet til at værdsætte de unge, der har ofret så meget for andre. Og det er de unge, der skal styre debatten i forbindelse med konferencen om Europas fremtid.

Det er deres fremtid, og det skal være deres konference.

Og som lovet i begyndelsen af vores mandat er Kommissionen parat til at følge op på de punkter, der bliver drøftet i forbindelse med konferencen.

ET EUROPA FORENET I ANSVARLIGHED

Ærede medlemmer

Det er en samvittighedsfuld generation. De skubber på for mere vidtrækkende tiltag og en hurtigere håndtering af klimakrisen.

Og sommerens begivenheder viste hvorfor. Vi oplevede oversvømmelser i Belgien og Tyskland. Og naturbrande på græske øer og i franske bakkelandskaber.

Og hvis vi ikke tror vores egne øjne, kan vi blot se på videnskaben.

FN offentliggjorde for nylig rapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer. Det er eksperterne inden for *forskning* i klimaændringer.

Rapporten efterlader ikke nogen tvivl. Klimaændringerne er menneskeskabte. Men eftersom det er os, der har skabt dem, kan vi også gøre noget ved dem.

Som jeg hørte nogen sige for nylig: **Det bliver varmere. Det er vores skyld. Det er vi sikre på. Det står skidt til. Men vi kan gøre noget ved det.**

Og det er vi allerede i gang med.

I Tyskland blev der i første halvdel af året indregistreret flere elektriske køretøjer end dieselmotorer. Polen er nu EU's største eksportør af bilbatterier og elektriske busser. Eller se

bare på initiativet om et **nyt europæisk Bauhaus**, der har ført til en sand eksplosion af kreativitet blandt arkitekter, designere og ingeniører i hele Unionen.

Så der er tydeligvis ved at ske noget.

Og det er også det, den europæiske grønne pagt handler om.

I min tale i fjor præsenterede jeg vores emissionsreduktionsmål på mindst 55 % inden 2030.

Siden har vi sammen omsat vores klimamål til retlige forpligtelser.

Og vi er den første store økonomi, der fremlægger omfattende lovgivning, der skal realisere vores mål.

Som I ved, er detaljerne komplekse. Men målet er enkelt. Vi vil sætte en pris på forurening. Den energi, vi bruger, skal være ren. Vi skal have mere intelligente biler og renere fly.

Og vi vil sikre, at de øgede klimaambitioner ledsages af øgede sociale ambitioner. **Det skal være en retfærdig grøn omstilling.** Det er derfor, vi har **fremlagt forslag om en ny social klimafond**, der skal afhjælpe den energifattigdom, som næsten 34 millioner europæere allerede lever i.

Jeg regner med, at Parlamentet og medlemsstaterne ikke ændrer ved pakkens indhold, og at vi sammen lever op til ambitionen.

Når det drejer sig om klimaændringer og naturkrisen, **kan Europa gøre meget.** Og vi vil støtte andre. Jeg er stolt af **i dag at kunne meddele, at EU vil fordoble sin eksterne finansiering til biodiversitet**, navnlig i de mest sårbare lande.

Men Europa kan ikke gøre det selv.

COP26 i Glasgow vil være sandhedens time for det globale samfund.

De store økonomier — fra USA til Japan — har fastsat ambitioner om klimaneutralitet i 2050 eller kort tid herefter. Disse ambitioner skal nu følges op med konkrete planer i rette tid før Glasgow. For de aktuelle tilsagn for 2030 gør det ikke muligt at holde den globale opvarmning på 1,5 °C.

Alle lande har et ansvar!

De mål, som præsident Xi har sat for Kina, er lovende. Men vi opfordrer til, at der udvises samme lederskab, når det skal fastsættes, hvordan Kina vil nå disse mål. Verden vil ånde lettet op, hvis kineserne kan sørge for, at deres emissioner når det maksimale niveau i midten af årtiet, og for at bevæge sig væk fra brugen af både uden- og indenlandsk kul.

Om end hvert enkelt land har et ansvar, har de store økonomier en særlig pligt over for de *mindst* udviklede og *mest* sårbare lande. **Klimafinansiering** er afgørende for disse lande — både hvad angår afbødning og tilpasning.

I Mexico og Paris forpligtede verdens største økonomier sig til at tilvejebringe 100 mia. dollar om året indtil 2025 til de mindst udviklede og mest sårbare lande.

Vi lever op til vores forpligtelse. **Team Europe bidrager med 25 mia. dollar årligt.** Men andre efterlader et gabende hul på vejen mod det globale mål.

Hvis dette hul bliver lukket, øger det chancen for et positivt udfald i Glasgow.

Mit budskab i dag er, at Europa er parat til at gøre mere. **Vi vil nu foreslå at øge klimafinansieringen med yderligere 4 mia. EUR frem til 2027.** Men vi forventer, at De Forenede Stater og vores partnere også øger deres indsats.

Ved sammen at lukke finansieringshullet kan USA og EU sende et stærkt signal om globalt lederskab på klimaområdet. Tiden er inde til at handle.

Ærede medlemmer

Dette lederskab inden for klima og økonomi er afgørende for Europas globale og sikkerhedsrelaterede mål.

Det afspejler også et mere overordnet skifte i de globale anliggender i en tid, hvor vi bevæger os hen imod en ny international orden.

Vi er på vej ind i en **ny epoke med ekstremt hård konkurrence.**

En epoke, hvor nogle ikke lader sig stoppe af noget for at opnå indflydelse — på spørgsmål lige fra løfter om vacciner og højrentelån til missiler og misinformation.

En epoke med regionale rivaliseringer og med stormagter, der igen sætter fokus på hinanden.

De seneste hændelser i Afghanistan er ikke årsagen til denne ændring — men et symptom herpå.

Jeg vil først og fremmest sige det helt klart. **Vi står sammen med det afghanske folk.** Kvinderne og børnene, advokaterne, journalisterne og menneskerettighedsforkæmperne.

Jeg tænker navnlig på de kvindelige dommere, der nu gemmer sig for de mænd, som de har sendt i fængsel. De befinder sig i en sårbar situation, fordi de har bidraget til at opretholde retsvæsenet og retsstaten. Det er vores opgave at støtte dem, og vi vil sammen med medlemsstaterne koordinere vores bestræbelser på at bringe dem i sikkerhed.

Vi skal også fortsat støtte alle afghanere, både i deres hjemland og i nabolandene. Vi må og skal gøre alt, hvad vi kan, for at afbøde den reelle risiko for omfattende hungersnød og en humanitær katastrofe. Og vi vil påtage os vores del af ansvaret. Vi forhøjer vores humanitære bistand til Afghanistan igen med 100 millioner euro.

Dette vil indgå i en ny, mere omfattende **støttepakke til gavn for afghanerne**, som vi vil forelægge i løbet af de kommende uger som led i en samlet indsats.

Ærede medlemmer

Det har været dybt smerteligt for familierne til alle faldne militærfolk at være vidne til den udvikling, der er sket i Afghanistan.

Vi bøjer os for de soldater, diplomater og humanitære hjælpearbejdere, der har ofret deres liv.

Hvis vi skal sikre os, at deres indsats ikke har været forgæves, er vi nødt til at tænke over, hvordan denne mission kunne ende så brat.

Der er opstået dybt bekymrende spørgsmål, som de allierede skal løse inden for rammerne af NATO.

Der findes simpelthen intet sikkerheds- og forsvarsspørgsmål, der kan løses ved at samarbejde *mindre*. Vi er nødt til at investere i vores fælles partnerskab og trække på hver parts unikke styrke.

Derfor arbejder vi sammen med NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, om en fælles erklæring fra EU og NATO, som skal fremlægges inden årets udgang.

Men dette er kun ét led i regnestykket.

Europa kan — og bør helt klart — være i stand til og være villig til at gøre mere på egen hånd. Men hvis vi skal gøre mere, skal vi først forklare hvorfor. Jeg mener, at der er tre overordnede kategorier.

For det første er vi nødt til at skabe stabilitet i vores nabolande og på tværs af de forskellige regioner.

Vi er forbundet med verden ved hjælp af smalle stræder, stormfulde have og lange strækninger af landgrænser. Grundet denne geografi ved Europa bedre end nogen, at hvis man ikke håndterer krisen i udlandet, kommer krisen til os.

For det andet udvikler karakteren af de trusler, som vi står over for, sig hastigt — fra hybride angreb eller cyberangreb til det voksende våbenkapløb i rummet.

Disruptiv teknologi har i høj grad skabt en vis jævnbyrdighed med hensyn til den måde, hvorpå slyngelstater og ikkestatslige grupper kan gøre deres magt gældende i dag.

Der er ikke længere brug for hære og missiler for at forårsage massiv skade. Det er nu muligt at lamme industrianlæg, byforvaltninger og hospitaler — det eneste, der kræves, er en laptop. Man kan forpurre en hel valgproces med en smartphone og en internetforbindelse.

For det tredje er Den Europæiske Union en unik udbyder af sikkerhed. Der vil være missioner, hvor NATO eller FN ikke vil være til stede, men hvor EU bør være det.

Som udsendte arbejder vores soldater side om side med politifolk, advokater og læger, med humanitære hjælpearbejdere og menneskerettighedsforkæmpere, med lærere og ingeniører.

Vi kan kombinere den militære og civile indsats med diplomati og udviklingsarbejde — og vi har stor erfaring med at skabe og bevare fred.

Den gode nyhed er, at vi i løbet af det seneste år er begyndt at udvikle et europæisk forsvarssystem.

Men det vi har brug for, er den europæiske forsvarsunion.

I de seneste uger er der ført mange diskussioner om spørgsmålet om ekspeditionsstyrker. Om hvilken type og hvor mange vi har brug for — kampgrupper eller EU-indsatsstyrker.

Dette er uden tvivl en del af debatten — og jeg tror, at det vil være en del af løsningen.

Men det mere grundlæggende spørgsmål er, hvorfor dette ikke har fungeret tidligere.

Man kan have de mest avancerede militære styrker i verden — men, hvis man aldrig er parat til at indsætte dem — hvilken nytte gør de så?

Det, der hidtil har holdt os tilbage, er ikke alene en mangel på kapacitet — det er manglen på politisk vilje.

Og hvis tilvejebringer den politiske vilje, er der meget, vi kan udrette på EU-plan.

Lad mig give tre konkrete eksempler:

For det første er vi nødt til at skabe grundlaget for kollektiv beslutningstagning — det er det, jeg kalder situationsbevidsthed.

Vi opfylder ikke vores potentiale, hvis medlemsstater, der er aktive i samme region, ikke deler deres oplysninger på europæisk plan. Det er af afgørende betydning, at vi styrker efterretningssamarbejdet.

Men det handler ikke kun om efterretninger i snæver forstand.

Det handler om at samle viden fra alle tjenester og alle kilder, fra rummet til politiinstruktører, fra åbne kilder til udviklingsagenturer. Deres arbejde giver os et enestående indblik og tilbundsående viden.

Efterretningerne findes derude!

Vi kan dog kun bruge denne viden til at træffe informerede beslutninger, hvis vi har det fuldstændige billede. Og det er helt åbenlyst ikke tilfældet på nuværende tidspunkt. Vi har viden, men den hænger ikke sammen. Oplysningerne er fragmenterede.

EU kunne derfor overveje at have sit eget fælles center for situationsbevidsthed, så det bliver muligt at samle alle de forskellige oplysninger.

Og at være bedre beredt, fuldt ud informeret og i stand til at træffe beslutninger.

For det andet er vi nødt til at forbedre interoperabiliteten. Derfor investerer vi allerede nu i fælles europæiske platforme vedrørende emner lige fra jagerfly til droner og cyberaspekter.

Men vi er nødt til løbende at overveje nye måder, hvorpå vi kan udnytte alle de potentielle synergieffekter. Vi kunne f.eks. overveje at give afkald på moms ved køb af forsvarsmateriel, der er udviklet og produceret i Europa.

Dette vil ikke blot øge vores interoperabilitet, men også mindske vores aktuelle afhængighed.

For det tredje kan vi ikke tale om forsvar uden at tale om cybertrusler. Hvis alt er forbundet, kan alt hackes. Eftersom ressourcerne er knappe, er vi nødt til at samle vores styrker. Vi bør ikke være tilfredse med blot at imødegå cybertruslen, men skal også bestræbe os på at blive førende inden for cybersikkerhed.

Det er her i Europa, at værktøjerne til forsvar mod cyberangreb skal udvikles. Vi har derfor brug for en **europæisk cyberforsvarspolitik** med lovgivning om fælles standarder, der fastsættes i **en ny retsakt om cyberrobusthed**.

Så vi kan gøre meget på EU-plan. Men medlemsstaterne er også nødt til at gøre mere.

Det første er at foretage en fælles vurdering af de trusler, vi står over for, og fastlægge en fælles tilgang til håndteringen af dem. Det kommende **strategiske kompas** er en vigtig proces i denne diskussion.

Og vi er nødt til at beslutte, hvordan vi kan udnytte alle de muligheder, der allerede findes i traktaten.

Derfor vil Frankrigs præsident, Emmanuel Macron, og jeg under det franske formandskab indkalde til et **topmøde om europæisk forsvar**.

Det er på tide, at Europa tager skridtet til det næste niveau.

Ærede medlemmer

I en mere konfliktfyldt verden handler beskyttelsen af vores interesser ikke kun om at forsvare os selv.

Det handler om at skabe stærke og pålidelige partnerskaber. Det er ikke en luksus — det er afgørende for vores fremtidige stabilitet, sikkerhed og velstand.

Dette arbejde begynder med en uddybning af vores partnerskab med vores nærmeste allierede.

Sammen med USA vil vi opstille en ny dagsorden for globale forandringer, der spænder fra det nye Handels- og Teknologiråd til sundhedssikkerhed og bæredygtighed.

EU og USA vil altid være stærkere — sammen.

Det samme gælder vores naboer på **Vestbalkan**.

Inden månedens udgang aflægger jeg besøg i området for at sende et stærkt signal om vores engagement i tiltrædelsesprocessen. **Det skylder vi alle de unge, der tror på en europæisk fremtid.**

Det er grunden til, at vi øger vores støtte gennem vores nye investeringsplan og økonomiske plan, der har en værdi på omkring en tredjedel af regionens BNP. Fordi en investering i Vestbalkans fremtid er en investering i EU's fremtid.

Vi vil også fortsat investere i partnerskaberne med alle vores nabolande — lige fra intensivering af vores engagement i Det Østlige Partnerskab til gennemførelse af den nye dagsorden for Middelhavsområdet — og fortsat arbejde med de forskellige aspekter af vores forbindelser med Tyrkiet.

Ærede medlemmer

Hvis Europa skal blive en mere aktiv global aktør, er vi også nødt til at fokusere på den næste generation af partnerskaber.

I denne ånd er den **nye EU-strategi for Det Indiske Ocean og Stillehavsområdet, der præsenteres i dag, en milepæl**. Den afspejler ikke alene regionens voksende betydning for vores velstand og sikkerhed, men også den kendsgerning, at autokratiske regimer udnytter den til at forsøge at opnå mere indflydelse.

Europa skal have en større tilstedeværelse og være mere aktiv i regionen.

Vi vil derfor arbejde sammen om at uddybe handelsforbindelserne, styrke de globale forsyningskæder og udvikle nye investeringsprojekter om grønne og digitale teknologier.

Dette er en skabelon for, hvordan Europa kan ændre sin måde at forbinde verden på.

Vi er gode til at finansiere veje. Men det giver ikke mening for Europa at bygge en fin vej mellem en kinesisk ejet kobbermine og en kinesisk ejet havn.

Vi er nødt til at blive skarpere, når det drejer sig om denne type investeringer.

Derfor vil vi snart fremlægge vores nye konnektivitetsstrategi, Global Gateway.

Vi vil opbygge **Global Gateway-partnerskaber** med lande rundt om i verden. Vi ønsker investeringer i infrastruktur af høj kvalitet — der forbinder varer, mennesker og tjenesteydelser rundt om i verden.

Vi vil anlægge en værdibaseret tilgang, der sikrer vores partnere gennemsigtighed og god forvaltningspraksis.

Vi ønsker at skabe forbindelser — ikke afhængighed!

Og vi ved, hvordan det kan fungere. Siden i sommer har et nyt undersøisk fiberkabel forbundet Brasilien med Portugal.

Vi vil investere sammen med Afrika — for at skabe et marked for grøn brint, der forbinder Middelhavets to kyster.

Vi har brug for en Team Europe-tilgang for at realisere planerne om Global Gateway. Vi vil skabe forbindelser mellem institutioner og investeringer, banker og erhvervslivet. Og vi vil gøre dette til en prioritet for regionale topmøder — begyndende med det næste topmøde mellem EU og Afrika til februar.

Vi ønsker at gøre Global Gateway til et troværdigt brand i hele verden.

Lad mig sige det helt klart: At drive forretning i hele verden, global handel — det er alt sammen godt og nødvendigt. Det kan dog aldrig ske på bekostning af menneskers værdighed og frihed.

Der er 25 millioner mennesker i verden, der er truet eller tvunget ind i tvangsarbejde. Vi kan aldrig acceptere, at disse mennesker tvinges til at fremstille produkter — og at disse produkter derefter ender med at blive solgt i butikker her i Europa.

Vi vil derfor foreslå et forbud mod at sælge produkter på vores marked, der er fremstillet ved tvangsarbejde.

Menneskerettigheder er ikke til salg — uanset prisen.

ET EUROPA FORENET I FRIHED OG MANGFOLDIGHED

Og, ærede medlemmer, mennesker er ikke brikker i en forhandling.

Se bare, hvad der skete ved vores grænser til Belarus! Regimet i Minsk har brugt mennesker som instrumenter. De har sat folk på fly og bogstaveligt talt skubbet dem mod Europas grænser.

Det kan aldrig nogensinde tolereres.

Dette bekræftes også af den hurtige europæiske reaktion. **Og der skal ikke sås tvivl om, at vi fortsat vil stå sammen med Litauen, Letland og Polen.**

Og lad os sige det lige ud: Der er tale om et hybridangreb, der skal destabilisere Europa.

Ærede medlemmer

Det drejer sig ikke om isolerede begivenheder. Vi har set lignende hændelser ved andre af vores grænser. Og vi kan forvente at se det igen. Derfor vil vi som led i vores arbejde med Schengensamarbejdet finde nye modsvar på sådanne angreb og sikre enhed i beskyttelsen af vores ydre grænser.

Men så længe vi ikke kan nå til enighed om, hvordan vi skal styre migrationen, vil vores modstandere fortsat gå efter at ramme os netop der.

I mellemtiden fortsætter menneskehandlere med at udnytte mennesker og sende dem via livsfarlige ruter over Middelhavet.

Disse begivenheder gør det klart, at alle lande har interesse i at opbygge et europæisk migrationssystem.

Med den **nye pagt om migration og asyl** får vi alt det, vi behøver til at håndtere de forskellige typer situationer, vi står over for.

Den samler alle komponenter. Dermed får vi et afbalanceret og humant system, der virker for alle medlemsstater — *i alle situationer*. Vi ved, at vi kan finde fælles fodslag.

Men i det år, der er gået, siden Kommissionen fremlagde pagten, er der kun gjort uhyre langsomme fremskridt.

Jeg mener, det er på tide med en europæisk migrationsstyringspolitik. Derfor opfordrer jeg jer, både her i Parlamentet og i medlemsstaterne, til at fremskynde denne proces.

I sidste ende er det et spørgsmål om tillid. Tillid mellem medlemsstater. Tillid blandt de europæiske borgere til, at migration kan håndteres. Tillid til, at Europa altid vil leve op til sin varige pligt over for de mest sårbare og mest trængende.

Der ytres mange stærke holdninger til migration i Europa, men jeg tror på, at vi inden alt for længe når en fælles forståelse.

For hvis du spørger flertallet af europæerne, er de enige i, at vi bør gøre noget for at bremse den irregulære migration, men også gøre noget for at give dem, der er tvunget til at flygte, et tilflugtssted.

De vil være enige i, at vi skal tilbagesende dem, der ikke har ret til ophold, men tage imod dem, der kommer hertil på lovlig vis og yder et vigtigt bidrag til vores samfund og økonomi.

Og vi bør *alle* enes om, at migrationsspørgsmålet aldrig skal bruges til at skabe splittelse.

Jeg er overbevist om, at Europa vil kunne genskabe tilliden blandt os, når det gælder migration.

Ærede medlemmer

Samfund, der bygger på **demokrati og fælles værdier**, hviler på et stabilt fundament. De stoler på deres borgere.

Sådan udvikler man nye idéer, skaber forandring og overvinder uretfærdighed.

Det var tilliden til disse fælles værdier, som vores grundlæggere samlede om efter Anden Verdenskrig.

Og det er de samme værdier, som forenede de frihedskæmpere, der rev jerntæppet ned for mere end 30 år siden.

De ville have demokrati.

De ville frit kunne vælge deres regering.

De ville have en retsstat,
hvor alle er lige for loven.

De ønskede ytringsfrihed og uafhængige medier.

De ville sætte en stopper for udspionering og statsspionage, og de ville bekæmpe
korruption.

De ville have frihed til at skille sig ud fra flertallet.

Eller som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Havel udtrykte det, ønskede de sig alle
"de store europæiske værdier".

De værdier, der bygger på Europas kulturelle, religiøse og humanistiske arv.

De er en del af vores sjæl, en del af det, som vi er i dag.

Disse værdier er nu nedfældet i vores europæiske traktater.

Og vi forpligtede os alle til at overholde dem, da vi som frie og suveræne stater blev del af
denne Union.

Vi er fast besluttet på at værne om disse værdier. Og vi vil aldrig slække på denne beslutsomhed.

Vores værdier garanteres af vores retsorden og sikres af **EU-Domstolen**. Dens domme er bindende. Og vi sørger for, at de bliver overholdt. I alle Unionens medlemsstater.

For beskyttelse af retsstatsprincippet er ikke kun et ædelt mål — det er også hårdt arbejde og en konstant kamp for forbedringer.

Vores **rapporter om retsstatsprincippet** er som led i reformerne en del af denne proces. Til eksempel kan nævnes reformerne af retsvæsenet i Malta eller korruptionsundersøgelserne i Slovakiet.

Og fra 2022 vil vores retsstatsrapporter også indeholde konkrete henstillinger til medlemsstaterne.

Ikke desto mindre ser vi en bekymrende udvikling i visse medlemsstater. **I den forbindelse er det vigtigt for mig at sige, at man altid bør starte med dialog.**

Dialog er dog ikke et mål i sig selv — den skal munde ud i et resultat. Derfor anvender vi en tostrengt tilgang bestående af dialog og resolut handling.

Det gjorde vi i sidste uge. Og det vil vi fortsat gøre.

For retten til et uafhængigt retsvæsen og retten til lige behandling for loven er rettigheder, der skal kunne tages for givet — af alle mennesker i hele Europa, uanset om de tilhører et flertal eller et mindretal.

Ærede medlemmer

I EU-budgettet støbes Unionens fremtid i tal. Derfor skal det beskyttes.

Vi skal sørge for, at hver eneste mønt anvendes til sit formål

og bruges i overensstemmelse med retsstatsprincippet. Investeringer, der kan sikre vores børn en bedre fremtid, må ikke forsvinde ad mørklagte kanaler.

Korruption er ikke kun tyveri af skatteydernes penge. Den skræmmer også investorerne væk. Korruption fører til, at store beløb kan købe store tjenester, og at folk med magt kan underminere demokratiets spilleregler.

Når det gælder om at beskytte vores budget, vil vi forfølge alle sager med alt, hvad der står i vores magt.

Ærede medlemmer

Når vi forsvarer vores værdier, forsvarer vi samtidig vores frihed. Friheden til at være den, man er, friheden til at sige det, man tænker, og friheden til at elske den, man vil.

Men frihed betyder også at være fri for at føle frygt. Under pandemien blev alt for mange kvinder berøvet denne frihed.

Det har været særligt hårdt for dem, der ikke havde noget sted at skjule sig, og som ikke kunne flygte væk fra deres plageånder. Vi er nødt til at sprede lys i dette mørke, vise vej ud af smerten og stille dem, der har begået overgreb, for en domstol.

Kvinder skal igen kunne leve frit og bestemme over deres eget liv.

Derfor vil vi inden årets udgang **indføre en lov til bekæmpelse af vold mod kvinder**. Det handler om effektiv retshåndhævelse, forebyggelse og beskyttelse, både online og offline.

Det handler om den enkeltes værdighed og om retfærdighed. For dét er Europas sjæl. Og den skal vi styrke.

Ærede medlemmer

Lad os til sidst vende blikket mod den frihed, der giver alle andre friheder en stemme, nemlig mediefriheden.

Journalister bliver overfaldet, udelukkende for at udføre deres arbejde.

Nogle bliver truet og tævet, andre myrdet på tragisk vis. Midt i Den Europæiske Union. Tillad mig at nævne nogle få navne: Daphné Caruana Galizia, Jan Kuciak og Peter de Vries.

Detaljerne i deres historier er forskellige. Men de har alle én ting til fælles: De kæmpede for vores ret til information. Og de gik i døden for den.

Information er et fælles gode. Vi er nødt til at beskytte dem, der skaber gennemsigtighed, nemlig journalisterne.

Derfor har vi i dag fremsat en henstilling om bedre beskyttelse af journalister.

Og vi må standse dem, der truer mediefriheden. Mediehuse er ikke som alle andre virksomheder.

Deres uafhængighed er alfa og omega. Derfor er der i Europa brug for en lov, der garanterer denne uafhængighed.

Næste år vil vi fremlægge en sådan **mediefrihedslov**.

For ved at forsvare vores mediefrihed forsvare vi også vores demokrati.

Konklusion

Ærede medlemmer

At styrke Schumans europæiske ideal, som jeg nævnte tidligere, er en løbende proces.

Og vi bør stå ved vores uoverensstemmelser og ufuldkommenheder.

Men uanset hvor ufuldkommen vores Union måtte være, er den på smukkeste vis enestående og samtidig enestående smuk.

Det er en Union, hvor vores *individuelle frihed* næres af *styrken i vores fællesskab*.

En Union, der i lige så høj grad er formet af vores *fælles* historie og værdier som af vores *forskellige* kulturer og synsvinkler.

En Union med sjæl.

Det er ikke let at finde de rette ord til at indfange essensen af denne følelse. Det er lettere at låne dem fra en person, der inspirerer dig. Og derfor har jeg inviteret en æresgæst med her i dag.

Mange af jer kender hende måske — **en guldmedaljevinder fra Italien**, der vandt mit hjerte i sommer.

Men du ved sikkert ikke, at hun så sent som i april fik besked om, at hun var i fare for at dø. Hun blev opereret, kæmpede og kom sig.

Og kun 119 dage efter at være blevet udskrevet fra hospitalet vandt hun paralympisk guld. Ærede medlemmer, hjælp mig med at byde **Beatrice Vio** velkommen. Bebe har allerede overvundet så meget i så ung en alder.

Hendes historie handler om at *kæmpe imod alle odds*. Om at lykkes takket være talent, råstyrke og utrættelig optimisme. Hun er et billede på sin generation: en leder og en fortaler for de sager, hun tror på.

Hun har formået at opnå alt dette ved at leve op til sin tro på, at *hvis det synes umuligt, så kan det lade sig gøre*. *Se sembra impossibile, allora si può fare*.

Både Europas grundlæggere og **Europas næste generation deler også denne ånd**. Så lad os blive inspireret af Bebe og af alle de unge, der rokker ved vores opfattelse af, hvad der er muligt.

Som viser os, at man kan blive det, man vil. Og at man kan *opnå* det, man *tror* på.

Ærede medlemmer:

Dét er Europas *sjæl*.

Dét er Europas *fremtid*.

Lad os gøre den stærkere — sammen.

Viva l'Europa.